

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

15. září 2024

CZ

EVANGELIUM LIVE: Mk 8,27-35

Kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.

V dnešním evangeliu se mě nejvíce dotýká věta: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

Nedávno jsem měl to štěstí zúčastnit se misijní cesty do Senegalu. V Africe jsem byl poprvé a kontakt se senegalskou realitou mi byl zpočátku trochu nepříjemný. Opravdu jsem byl v jiném světě. V prvních dnech jsem se snažil do tamější kultury ponořit a nějak se spojit s lidmi.

Řekl jsem si, že tu nejsem proto, abych byl divákem, ale že je to především příležitost mít rád ty, se kterými se tu setkám. Pak jsem pochopil, že jediné, co mohu udělat, je odložit starosti a se srdcem na dlani překonávat překážky. To způsobilo, že se nepohodlí začalo pomalu vytrácet a že jsem se s lidmi, které jsme potkávali, cítil stále více jako doma.

Jednoho večera jsme například večereli s jednou senegalskou rodinou. V předcházejících dnech jsem se tohoto setkání trochu obával, ale odpoledne toho dne jsem se už nemohl dočkat, až se s rodinou seznámím a tuto zkušenost opravdu prožiji. Senegalci jsou velmi pohostinní, a tak jsme se tam okamžitě cítili velmi příjemně. Večer byl krásný a zajímavý: vyprávěli jsme si o svém životě a účasti na oblátském charismatu.

Cesta do Senegalu mě velmi obohatila. Rád jsem poznal tamní misionáře a podělil se s nimi o zkušenosti. Mohl jsem zažít, jak charisma svatého Evžena působí v misii ad gentes, a zakusit dobro, které misionáři pro senegalský lid už vykonali a stále konají.

Okružní list biskupa Evžena, 1847

Neříkejte, že patří jinam než k nám. To by bylo zcela nedůstojné křesťanské lásky, neboť dokud lidé žijí na zemi, jsme všichni dětmi našeho nebeského Otce a vzájemnými sousedy. Společná je nám nejen krev těžé lidské rodiny, ale i krev našeho Vykupitele, na níž se podílíme jako příjemci těžé milosti a týchž svátostí.

Mk 8,27-35

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ (Ježíš) si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

